

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 5. 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivany Šostákové a přísedících Stanislava Kotrce a Jana Müllera

takto:

Obžalovaný Xxx, narozený dne xxx v xxx, okres Nový Jičín, trvale bytem xxx, okres Nový Jičín, adresa pro doručování xxx,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje** obžaloby Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 10. 12. 2020, sp. zn. 1 ZT 15/2020, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 9. 2016 do 31. 12. 2017, v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, na ulici xxx číslo popisné xxx, v bytě, kde v uvedenou dobu žil ve společné domácnosti s družkou xxx a její dcerou nezletilou xxx, narozenou xxx, s cílem se pohlavně uspokojit, zneužíval svého postavení a vlivu na nezletilou xxx, ke které zejména v dětském pokoji především ve večerních hodinách v době před usnutím či v noci, opakovaně i několikrát za týden přilehl na postel a osahával ji rukou na těle přes pyžamo, poté zajížděl rukou pod oblečení a hladil jí na prsou, břichu a přirození a v jednom případě ji v obývacím pokoji ukazoval své obnažené přirození, s tím, že jí vyzýval, ať si na něj sáhne což odmítla,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору,

čímž měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozené xxx, nar. xxx, bytem xxx, zastoupená matkou xxx, a xxx, nar. xxx, bytem xxx, odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 10. 12. 2020, spisová značka 1 ZT 15/2020, bylo obžalovanému xxx kladeno za vinu spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se vytýkané jednání, tak jak je popsáno ve výroku obžaloby, nestalo. Proto soud obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil.
2. Obžalovaný xxx u hlavního líčení vypověděl, že nic z toho, co je ve spise uvedeno, není pravda, nic z toho neudělal. Děti paní xxx miloval jako své vlastní, má zato, že se k nim choval tak jak se otec chovat má, že jim byl rodičem více než vlastní rodiče. Na děti sahal denně, ale nikdy v tom nebyl sexuální podtext. Rozhodně není pravdou, že by po dobu šestnácti měsíců několikrát týdně přilehl k nezletilé xxx a osahával ji na těle přes pyžamo, případně ji hladil na prsou, po břichu a přirození, to se nestalo ani jednou. Nikdy také xxx neukázal svůj obnažený penis, nikdy ho neviděla, a nikdy ji nevyzval, aby si na něj sáhla. Má za to, že k obvinění došlo proto, že nezletilá xxx byla do něj zamilovaná, žárlila a dávala to najevo. Situace se ještě zhoršila, když se narodil jeho syn a už neměl tolik času, aby jí věnoval pozornost. Poté začala zlobit. xxx na něm visela, všude s ním chodila, když šel nakoupit nebo na benzínku. Když se věnoval její sestře xxx tak na něj řvala, byla na něj sprostá. Stávalo se běžně, že se s ním chtěla koupat, její matce to nevadilo, neviděla v tom problém, oba měli prádlo. Tak jí říkal, že už je velká a že se chce koupat sám. V takové situaci se nikdy nevzrušil. Stalo se, že po xxx křičel, ať si uklízí, má rád pořádek. Když se xxx dostávala do puberty, tak je stále měla více na háku jako rodiče. Nezletilá xxx spala v poschod'ové posteli nahoře, xxx dole, není si vědom, že by za ní lezl nahoru do postele. Když dětem četl pohádky, ležel na poschod'ovce na dolní palandě, kde spala xxx, někdy si tam lehla xxx, někdy tam ležely obě. Pokoj dětí byl od ložnice přes chodbu a přes kuchyň, měl za to, že jako náhradní rodič má za xxx odpovědnost, její otec navíc na tyto věci nekladal důraz. Řešil s ní problémy s kluky, lhala jim, že je s kamarádkou a zatím se vodila s klukem po Tabačce. Také s ní řešil problém, když zjistil, že jednak xxx dostala důtku ve škole, jednak z jejího telefonu zjistil, že ona i xxx si píšou se starýma chlapama, měli si posílat i fotky. xxx si v době, kdy si domluvila přespání u xxx, domluvila schůzku s nějakým klukem, kluk měl údajně zajistit i kondomy. Obžalovaný se kontaktoval s matkou toho kluka, ta řekla, že to byla xxx, kdo byl aktivní. Tomu klukovi volal, několikrát mu zavěsil, tak šel k němu domů. Matka toho kluka bránila, říkala, že to je xxx, že tam chodí každý den, zvoní na zvonek a čeká na kluka. xxx v té době bylo dvanáct let, klukovi patnáct. Když to zjistila xxx, tak chtěla xxx zbít, kdyby jí nezabránil, zbila by ji hodně. Zjistil také další případ, kdy se měla xxx seznámit s klukem z Moravské Třebové, ten byl hrozně sprostý, byla pak hodně smutná, chodila brzy spát, tak chtěl vědět co se děje. Když uklízel v jejím pokoji, našel její deník, zjistil, že xxx chtěla utéct do Moravské Třebové a žít s tím klukem. Pak viděl na youtube videa, které tam dával ten kluk, jak je nahý. xxx řekla, že to nemá řešit, že se kamarádí, těm videím se s xxx smály. Když to xxx říkal, tak mu řekla, ať se stará, že je táta, ať jde děti uspat, číst jim pohádky, že ona chce mít klid, že to nechce řešit. Že to nemá řešit, mu začala říkat, až když se ho chtěla zbavit. V době, která je mu kladena za vinu, s xxx neměl žádný problém. Problémy měl s xxx, po roce a půl vztahu se začali hádat, chtěli se rozejít. Vztah s ní chtěl asi třikrát ukončit, také ona to chtěla ukončit, ale zjistila, že je těhotná, takže to nemůže ukončit, sdělila xxx. Co se týče požívání alkoholických nápojů, tak to si dá, když je nějaká příležitost, tak třikrát, čtyřikrát do

roka. Že by měl takzvané alkoholické okénko, nebo výpadek v důsledku požití alkoholu, to měl jednou v osmnácti. Má za to, že intimní život s xxx byl uspokojivý. Pokud se jedná o události na Silvestra 2019, je pravdou, že tehdy pil alkohol, ale byl ve stavu, kdy věděl, co dělá. Když přišel nahoru do pokoje, kde spaly děti, lehl si k xxx a objal ji. Ona se lekla, vstala, tak jí řekl, ať jde dolů potichu, protože strašně vrzaly schody, ať nevzbudí malého. Po této akci s ním xxx při další příležitosti jezdila asi pět hodin v autě po rodině, nic neříkala, na nic si nestěžovala, nebyla sklíčená, byla veselá. Ví, že když jí bylo zhruba deset let, tak kolovala po Kopřivnici její nahá fotka, kterou poslala nějakému klukovi a ten ji poslal dál. Sám to neviděl, ale jsou na to svědci. O tom, že měl v osmnácti nějaký problém, se xxx svěřil hned na začátku vztahu, o všem věděla. O syna se většinou staral on sám, jí ho dával jenom na kojení, jinak ho přebaloval, utěšoval. V současné době by se chtěl se synem stýkat, ale do skončení této věci kontakty raději omezil, aby nebyl z ničeho obviňován. Když mu xxx řekla, že se od něj stěhuje, má to již připravené, měla nachystané listiny, které chtěla od něj podepsat. Jednalo se o dohodu ohledně výživného nezletilého xxx, chtěla 3 000 Kč měsíčně, dále chtěla podepsat darovací smlouvu na vybavení domácnosti, že věci, které pořizoval obžalovaný, jsou její, a dále chtěla, ať na něj přepíše jedno ze dvou vozidel, které užívají, že jí ho daroval. S tím nesouhlasil a listiny jí nepodepsal.

3. xxx vypověděla, že vztah s obžalovaným byl zpočátku hezký, příjemný, byl laskavý k ní i k dětem. Pak začaly nějaké finanční problémy, obžalovaný se začal měnit, dělal žárlivé scény. Společně žili od roku 2015. Problémy začaly asi po roce. Vztah byl spíš o povinnostech, o tom, že si vyhovovali, nebyl takový jako na začátku. Začal jí vyčítat, že holky nevychovává, začal jí zasahovat do výchovy. xxx kontroloval telefon, četl jí deníky, to se jí nelíbilo. Kontroloval jí, kam chodí ven a s kým, sledoval, zda chodí s klukama, snažil se jí vnutit názor, že má ještě čas se scházet s klukama, v noci často chodil na záchod nebo kouřit na balkóně. Vzbudila se v noci okolo tří hodin a zjistila, že tam není, že kouří na balkóně. Vztah se trochu zlepšil, když onemocněla, a byla na operaci s rakovinou vaječníků. V té době jí byl oporou. Následně otěhotněla, v těhotenství se to ale zhoršilo. Začal být agresivní, dožadoval se pohlavního styku, čemuž nemohla vyhovět, v šestinedělí mohutně oslavoval, dokonce u nich zasahovala policie. Kvůli synovi se to snažila dát dohromady, dohodli se, že na vánoce 2019 pojedou na chatu. Tam bylo všechno v pohodě. Holčička xxx se ale chovala zvláštně, jako by jí bylo špatně, byla uplakaná. Myslela si, že to je kvůli dárkům, které dostala. Po novém roce měla jít xxx spát k bratrovi od obžalovaného, ke strejdovi xxx a tetě xxx. Když to obžalovaný zjistil, začal hrozně rvát, že si to nezaslouží, že na to nemá známky, že si píše s klukama. xxx se naštvala a v podstatě rozbila svůj pokojíček. xxx jí zakazoval chodit ven, a stýkat se s jeho bratrem a jeho rodinou, zakazoval kontakty s tetou svědkyně a se sestřenicí. Případalo jí, že se chová spíše jako její muž. Když se šel sprchovat, tak za ní xxx přišla a řekla jí, že xxx není takový, jak si myslí, že xxx na chatě osahával. Na té chatě spala v jednom pokoji se synem, další děti spaly v dalším pokoji, měly tam takovou hernu, kde spala xxx a xxx, byla tam poschoďová postel, kde spala xxx a xxx. Ten večer šla spát se synem, ostatní oslavovali. Když šel xxx nahoru, tak si lehl k holkám na nafukovací matrace. Zřejmě si myslel, že si lehl k xxx, podle toho co jí říkaly, jí měl sáhnout na prsa a přirození. Když se zvedla, tak jí řekl, xxx nikomu nic neříkej, ona přikývla a odešla. Šla dolů za tetou xxx a strýcem xxx a dělala jako by nic. Následující den byla xxx uplakaná, byl Štědrý den, mysleli jsme si, že to je kvůli tomu, že dostala málo dárků, následně chtěla jet pořád domů. Teta xxx říkala, že se jí možná stýská po rodičích. Ten den, kdy jí toto o xxx xxx vykládala, tak se jí zeptala, jestli se jí něco stalo, nic jí nechtěla říct, nakonec řekla, že jednou. Tak to chtěla řešit s xxx, který byl ve sprše, v tom jí xxx zabránila, tak to ten večer nechala být. xxx kontroloval deník, telefony, jak se jí snažil přesvědčit, že se jí snaží vychovávat. Ten večer pak obžalovaný odjel za tou neteří, s xxx si o tom znovu povídali, ptala se jí, jestli jí ublížil, co jí dělal. Nechtěla o tom mluvit, nakonec jí řekla, že když chodil kouřit, tak si k ní lehl a sahal na ni. Ptala se, jestli spolu měli styk, tak říkala, že ne. Když po ní chtěl, ať řeší skutečnosti zjištěné z telefonu nebo z deníku, tak si říkala, že to by opravdu xxx dělat

neměla. Domlouvala jí. Obžalovaný strašil, že se zamiluje a otěhotní. Chtěla, ať z ní něco je. Obžalovaný se jí snažil přesvědčit, že to s nimi myslí dobře, věřila mu. Následující den poté, co jí to oznámila, jí xxx ještě říkala, že jednou, když byla v práci, tak zůstala doma a nebylo jí dobře. Obžalovaný rozhodl, že zůstane taky doma, pouštěli si v obyváků spolu film, u toho chtěl, ať se mu dívá na penis, ať si na něj sáhne. Říkala jí, že otáčela hlavu na bok, nechtěla se dívat. Neví, jestli si s ním něco dělal, o podrobnostech xxx neříkala nic. To jí stačilo, aby to začala s tetou řešit, kde budou bydlet, aby se odstěhovaly. Na neděli byla s xxx domluvená, že půjdou podat oznámení na policii. S xxx to chtěla řešit v pátek, děti měly být u svého otce. Požádala svou tetu a bratra, aby byli u ní, když by byl obžalovaný agresivní. Když v ten pátek přišel, tak se ptala, zda je to pravda, vyčetl jí, že se s ním neumí rozejít, tak že na něj hodí vinu, že je pedofil. Pak řešili praktické věci jako peníze, bydlení, auta, výživné na syna. Kontakt se synem si domluvila přes sociální pracovníci, aby došlo k předávání vždy s další osobou. Řekl jí, že jí to všechno podepíše, když ale nepodá oznámení na policii, že už byl jednou stíhaný. Obviněný řekl, že si to xxx vymyslela, že jsou všichni nemocní, ona i celá její rodina. Pak říkal, že se odstěhuje, hlavně ať to neříká policii. Ten den odešla k tetě. To, co jí xxx řekla o xxx, si u ní ověřovala, také tam následující den s dětmi jela. Komunikaci přes xxx doložila do spisu. Má za to, že tam je i ta nahrávka jednání s obžalovaným. xxx i xxx to vše potvrdily, stály si za svým. Obžalovaného několikrát přistihla, jak kouří v noci na balkóně, ten byl u pokoje dětí. Toho, že by při té příležitosti si přilehl k dětem, si nikdy nevšimla. Naproti vstupu do pokoje byly dveře na balkón, vlevo byla poschod'ová postel, vlevo knihovna, dveře se otevíraly tak, že zčásti zakrývaly výhled na postel. xxx spala dole, xxx nahoře a oni jako dospělí spali v obyváků. K četnosti kontaktů s obžalovaným se xxx nejprve nevyjadřovala, posléze uvedla, že to bylo třikrát až čtyřikrát v týdnu. Zpočátku se obžalovaný jevil, že alkoholu mnoho nepije, později toho vypil dost. Když si vypije, tak je agresivní. Stávalo se, že říkal, že má výpadky, že si nepamatuje. xxx je stále uplakaná, sebepoškozuje se, má dodrápané prsa, pastelkami se škrábe, pálí si ruce zapalovačem, má rány na rukou i na stehnech, nemůže spát. Přišla za ní s tím, že se jí zdálo o xxx, že nemůže spát. Ve škole se nesoustředí, tak jak by měla. Když chtěli řešit s psychologem, tak jí řekl, že kvůli vyšetřování to s ní teď nebude řešit. Nyní mají již kontakt na psychologku a řeší termín. V hádkách s obžalovaným hrála roli žárlivost, také se hádali kvůli tomu, jak řeší tu xxx. Má za to, že to řešil zejména proto, aby ji umlčel, že to vždy vytáhne po nějakém čase, jak se mu to hodilo. Vyčítal jí, že jí dovolí, aby si kazila život, zmanipuloval i bývalého manžela, otce xxx, jak je dobrý otec pro xxx, jak se o ni stará. Řešil také situaci s rodiči jednoho z těch kluků. Měl tam udělat scénu, podle ní to byla dětská láska. Ví, že v minulosti měl nějaký problém se sestřenicemi, mělo to být nějaké zneužívání. Měl mít dříve přítelkyni xxx, a byl zamilovaný do její dcery, psal jí romantické dopisy, měla ho údajně přichytit, jak osahával její dceru. Hájil se tím, že jí jenom zakrývá, že jí miluje jako vlastní dceru. Když to tehdy řešili, tak jí řekl, že byl v minulosti zneužíván svým bratrem a nějakým doktorem. Ona sama si dává za vinu, že situaci nezvládá, že nezvládá své emoce. Psychicky na tom nebyla nejlépe. Psychický stav xxx se zhoršil v roce 2020 po tom oznámení. Dávala si za vinu, že se rozešli. Má za to, že v době soužití s obžalovaným byl její sexuální život normální. Když řešila ten rozchod, tak chtěla mít potvrzeno, že věci, které si odnáší, jsou opravdu jejich včetně auta a nábytku, který pořídila. Obžalovanému zůstal počítačový stůl, notebook, bedna. Chtěla mít sepsány i peníze, jak se rozdělují. Byt měl pronajatý obžalovaný, platil kauci, byla jeho. Není si jistá, zda žádala o vydání kauce, kterou neplatila. Co se týče insolvence, kterou měl obžalovaný, tak to většinou platila ona, dával jí peníze na domácnost a z toho posílala peníze insolvenčnímu správci. Pokud byla jeho částka na domácnost minimální, tak to řešila ze svého platu. Dluhy činily okolo 500 000 Kč. Z peněz od obžalovaného platila insolveni a zdravotní a sociální pojištění. xxx spala na dolní posteli, horní praskala. Obžalovaný se přiznal své přítelkyni, ta jí volala. Na to za ní jela do Nového Jičína, přítelkyně jí přehrála nahrávku, kde se obžalovaný vyjádřil, že to xxx udělal, že jednou nechal přes tepláky sáhnout na penis, až ho to vzrušilo, že jí musel sáhnout mezi nohy, jestli je vlhká, a na prsa, a když se ho ptala, proč to dělá, tak řekl,

že mu chyběla něha a obětí. Přítelkyně obžalovaného jí také ukazovala videa, co spolu dělají. Zvuková nahrávka byla takhle jediná.

4. Svědkyně xxx vypověděla, že je současnou partnerkou obžalovaného. Seznámili se v září 2019, kdy u ní dělal nějaké práce na domě. Pak byli v telefonickém kontaktu, a v říjnu 2020 spolu začali bydlet ve společné domácnosti. O tom, že má nějaké trestní řízení, se dozvěděla, až když našla papír z probační a mediační služby. Má tři děti, tak se bála, pořád se ptala, jak to bylo. Řekl jí, že to neudělal, že takový není, že nic z toho se nestalo. Dlouho na něj naléhala, až jí řekl věci, které zmiňovala xxx, aby měl od ní pokoj. Přitom si ho natáčela, řekl jí, že jí řekne pravdu, když se svlékne do naha a pak vzniklo to video. Na té nahrávce se pořád ptala, co udělal nebo neudělal. Celé čtyři měsíce jí říkal, že to pravda není, tak na něj stále naléhala, a chtěla vědět pravdu, tak ztratit nervy a na nahrávce řekl, že aby měl od ní pokoj, tak že to všechno pravda je, a vzápětí řekl, ať se svlíkne. S tou nahrávkou pak jela za xxx, pustila jí to, chtěla, aby se k tomu vyjádřila. Nevěděla, že to xxx někde použije. Co se týče xxx, má pocit jako by ji začala pronásledovat. Má samé zprávy, kdy jí vulgárně nadává do úchylákových kund a do dalších věcí. Vyhrožuje jí, že se jí pomstí. Nijak ji nezná, pouze si jednou za čtrnáct dní od ní brali syna. Svědkyně na to nechtěla reagovat, když ale našla ten papír, rozhodla se za ní zajet. Chtěla s ní mluvit, vědět jaká je. Má za to, že je manipulativní typ člověka, umí vyhrožovat a zároveň se s láskou bavit, dát pocit, že to myslí vážně a zmanipulovat dalších deset lidí, aby jí vyhrožovali. Na jednu stranu tvrdí, jak má psychickou újmu, že nemůže obžalovaného a pak je prosí, zda by si k nim mohla přijet koupit postel. Svědkyně se tedy rozhodla, že xxx nebude věřit, a nechce s ní mít nic společného, zablokovala si ji. Ona jí však začala psát prostřednictvím matky od xxx. Vyhrožovat jí začala i tato maminka i dcera a sprostě jí nadávají. Sama partnerovi bezmezně věří, znají se dva roky, bydlí spolu devět měsíců, jsou spolu čtyřadvacet hodin denně. O děti se stará, lépe než nějaká matka. Mají ho rádi, celá její rodina. Kdyby něco takového udělal, tak by s ním nebyla. Není zistný, pro druhého by se rozkrájel, a má zato, že je manipulovatelný, a xxx podle ní chce jen peníze. Pokud tvrdí, že v roce 2016 nebo 2017 měl dělat tyto věci, a že utrpěla těžkou újmu. Ptala se jí, jakou újmu mají teď. Obžalovaný se s ní chtěl rozejít, děti na něm ale strašně visely, tak to nebylo možné. Má za to, že se jednalo o pomstu, že od ní chtěl odejít. xxx jí začala vyhrožovat až poté, co jí nahrávku u soudu nedala. Co se týče kontaktu, pak co čtrnáct dní si k xxx jezdili pro syna, předávala jim ho u auta. Nahrávku má buď na cloudu, nebo ji má vymazanou, nebo ji má v telefonu. To, co jí napsala matka od xxx, má uloženo. Psala jí, ať s tím vyhrožováním přestane, jinak to oznámí na policii. V době seznámení měl obžalovaný se synem velmi těsný kontakt, xxx mu začala vyhrožovat, že syn není obžalovaného, že chce výživné a nic jiného ji nezajímá. Při předávání byl vždycky problém, buď se nedostavila, nebo ho předávala teta. Nakonec začala obžalovanému do telefonu vyhrožovat, že kdoví co se synem dělá a že mu všechno řekne, až bude velký. Obžalovaný se rozhodl, že v zájmu syna tam teď jezdit nebude. Poprvé si ho nevzali týden před prvním jednáním, xxx jim vyhrožovala, že i syna využije proti xxx. Předtím ho měli pořád třikrát, čtyřikrát týdně. Má za to, že obžalovaný se o syna staral lépe než xxx. Snaží se mu dávat první poslední.
5. Svědkyně xxx vypověděla, že s obžalovaným začali žít ve společné domácnosti v roce 2015. Byl na ni hodný, měli od něj všechno. V roce 2016 měli se sestrou poschod'ovou postel, sestra spala nahoře, svědkyně dole. V té době chodila do třetí nebo spíše do čtvrté třídy. V pokoji byl balkón, Obžalovaný tam chodil kouřit. Obžalovaný jim večer říkal pohádky. To si lehl k ní. Stalo se, že když se v noci probudila, tak cítila, že se jí dotýká. Sahal jí mezi nohy a na stehna, většinou na ni sahal přes oblečení, jednou nebo dvakrát pod oblečení. Přitom se začala kroutit, on potom vstal a šel pryč. Nejdřív si myslela, že je to mamka nebo sestra, když se začala kroutit, otočila se a zjistila, že je to xxx. Nechtěla, aby věděl, že je vzhůru, dělala, že spí, on odešel. Bylo to vícekrát. Bylo to tak, že tam obžalovaný ležel, a pak si šel zakouřit, pak se zase lehl a potom co na ni sahal, šel za mamkou. Když k nim chodil na balkón, tak se zakrýval ručníkem,

s mamkou spal nahý. Jednou se stalo, že zůstala doma, protože jí bylo špatně. Matka byla v práci, xxx, tedy obžalovaný zůstal s ní doma, byli v obýváku, dívali se na nějaký film, sestra si hrála v pokoji. Obžalovaný na ni zavolał, začal na ní sahat a říkal, ať si sáhne taky, dal jí ruku, chtěl, ať mu tam sahá, chtěl se mazlit. Poté mu dala ruku pryč, vstala a šla do pokoje. Nevěděla, co to je, tak na to nereagovala. Takovéto jednání bylo jenom jednou. Tehdy ho viděla nahého. Spíše se opakovalo, že za ní chodil do pokoje. Pak začal být hrozně zlý, pořád řval, bylo to jiné. Pořád se hádali s mamkou. V roce 2017 si začala uvědomovat, že to není v pořádku, ale nechala to být. Doma se jen řvalo, byly tam nadávky, hádali se s mamkou, obžalovaný řval hlavně po svědkyni. To už nechtěla, ať za ní chodí, nechtěla pohádky, chodila brzy spát, v té době dostala měsíčky, uvědomovala si, že se nechce objímat a chtěla být sama. Bála se něco říct. Obžalovaný na ni nebyl fyzicky agresivní, křičel, například když měla binec v pokoji. S mamkou se hádali kvůli tomu, že jí lezl do mobilu nebo četl její deník. Po ní řval, že chce kluky a takové věci. Pořádek v pokojích moc neměla, psala si s jedním klukem, ale už si moc nepamatuje, co si psali, chodil o třídu výš. Ví, že jí psal, že si chce na ni vzít kondom, ale ona nevěděla, o co se jedná, spíše se tomu vyhýbala. xxx si to šel s tím klukem vyřídit. V té době jí bylo 12 nebo 13 let. K tomu, že to vše řekla, jí vedlo to, co jí řekla xxx na chatě. Tam byli s xxx i s celou rodinou, xxx jí řekla, že ji xxx osahával, když byl opilý a ukazovala jí to. Ona jí na to řekla, že jí se to také stalo, ale neměla to komu říct. xxx hrozně brečela, chtěla to říct svojí tetě. Chtěly to říct spolu, ale bály se na té chatě. Mamce řekla nejprve o té xxx, o sobě jí říct nechtěla. Mamka ji pak donutila, že jí má říct, jestli se stalo něco nebo ne. V té době byl vztah mezi mamkou a xxx normální, někdy se hádali, někdy byli na sebe i hodní a spíš se hodně hádali. Mamka se rozbrečela, když jí to řekla. Prosila mamku, ať to nikomu neříká. Mamce to řekla v pondělí, ona to chtěla s xxx řešit v pátek. xxx není její sestřenice, je to neterť tety xxx. Co se týče kluků, kromě toho co už říkala, psala si s jedním kamarádem z Moravské Třebové, byl o rok starší, byla to normální komunikace, byl to její nejlepší kamarád. V té komunikaci nebylo nic sexuálně motivováno. Z počátku měla k obžalovanému blíže než k vlastnímu otci. Co se týče vztahu s matkou, tak ta byla celou dobu hodná, taková normální. Moc se nebavily, spíše vše říkala xxx. Hodně mu věřila, měla k němu blíž. V současné době navštěvuje osmou třídu Základní školy v Sedlnicích, se spolužáky se nebaví, nevnímá je. Cítí se lépe v této škole, než v té předchozí. Školu měnila celkem třikrát, nyní je v Sedlnicích. K sebepoškozování docházelo pár měsíců zpátky, když byla v pokoji sama, tak si sedla, začala se rýt tužkou do rukou do krve, na stehnech, prsou, na rukou, všude. Když se takto řezala, tak ji mamka nezavedla k psychologovi, nebo k lékaři, svědkyně to nechtěla. Myslí si, že to dělala proto, že se hrozně bála xxx, pořád brečela. Bylo to v době, kdy se rozešli, a stěhovali se do Sedlnic. Tam byla sama v pokoji, bála se. Bylo to až po znaleckém vyšetření.

6. Znalec PhDr. Petr Štěpaník u hlavního líčení vypověděl, že svědecká výpověď u nezletilých dětí je zkoumána kritériálně a obsahovou analýzou svědecké výpovědi, to znamená, že ta verbální část výpovědi, kterou učinily v přípravném řízení a dále výpověď před znalci, je pečlivě srovnávána s cílem zjistit, zda-li ty obsahy, které si vyšetřovaná osoba vybavuje, jsou vybavovány z epizodické části paměti, to je část autobiografické paměti, kam se ukládá skutečně prožité, nebo zda-li jsou vybavovány ty zážitky s pomocí jiných kognitivních procesů (zde patří logický konstrukt, fantazie). Kritériální obsahová analýza není detektor lži. V daném případě byla možnost udělat tuto analýzu ztížena tím, že od spáchání skutku uběhla dlouhá doba a je těžší je také v tom, že svědkyně popsala, že k jednání docházelo ve třetí možná čtvrté třídě a potom to popisovala dále. V tomto období jsou velké skoky ve vývoji dítěte. Musí se tedy při posudku hodnotit i vývojová úroveň daného dítěte. Po srovnání dřívější výpovědi a výpovědi u hlavního líčení se utvrdil v tom, že setrvává na závěrech uvedených ve znaleckém posudku, výpověď je obsahově velmi chudá, nepřibývají žádné details, nebylo zjištěno, že by osobnost nezletilé byla poznamenána dlouhodobým pohlavním zneužitím. On ani znalkyně MUDr. Černeková na dívce nenašli vůbec nic, je to zdravá dívka. V daném případě mu také chybí přesnější popis interakce mezi jednotlivými účastníky, chudý je popis vlastního

psychického stavu a zároveň z toho vyplývá nelogičnost. Například proč by si myslela, že je to mamka, kdo jí sahá na prsa. Stává, že v průběhu vyšetřování, po znaleckém vyšetření dojde k zhroucení dítěte, navštěvuje psychiatra, dodělává se doplněk k posudku, vybavují se nové a nové psychické obsahy tím uvolněním. V tomto případě jde o třetí výpověď, kterou u hlavního líčení slyšel, neslyšel žádné nové psychické obsahy, které by se z její paměti vybavovaly. Epizodická paměť není přesná paměť, která popisuje věci, ale popisuje to, co člověk prožívá. Ukládáním do paměti a konsolidací paměťových stop vznikají drobné nepřesnosti, oběti pak říkají ještě nové zážitky, v daném případě toho muselo být hodně, když se to mělo dít tak často. Poškozená však v tomto případě, což je zvláštní, nepopsala žádný chaos. Syndrom dětského přizpůsobení se pohlavnímu zneužití, je proces, kterým projdou všechny oběti, o obrovském chaosu, co si o tom má myslet, komu má říci o pomoc, tady nic takového není a ani nyní se nic takového neobjevilo. Oběti končí v psychologické péči nebo mají poruchy chování, ale to tady není. Nebyly zjištěny žádné nápadnosti, které by mohly být přiřazeny jako typické pro pohlavní zneužití. V daném případě, na základě kritériální a obsahové analýzy svědecké výpovědi si jako znalci nemůžou být ani s vysokou mírou pravděpodobnosti jisti, že by si to poškozená vybavovala z epizodické paměti. Jako psycholog zkoumá paměť a MUDr. Černeková případné následky a tady v tomto případě s vysokou mírou pravděpodobnosti nedospěli k tomu, že by se toto, co uvádí, vybavovalo z epizodické části paměti. Má za to, že v daném případě přicházejí v úvahu všechny motivy, tedy msta, odplata nebo vzájemné negativní vztahy, případně ovlivnění další. Je zde indukce emocí zejména u dospívajících dívek, kdy se s takovými zážitky mohou identifikovat. V domácnosti byly napjaté vztahy mezi pečujícími osobami, mohlo dojít k přiklonění k někomu, koho vnímá jako slabší, v konfliktu se mu podvědomým způsobem snaží pomoci. Pokud se jedná o to, že u poškozené neshledal traumatizaci, že by to mohlo být způsobeno tím, že jednání nebylo intenzivní, pak jednání intenzivní bylo. Popisované hlazení přes pyžamo i pod pyžamem, přes genitál, jeden útok, kdy se měl obžalovaný dožadovat stimulace penisu, je dle praxe střední intenzita, ale je zvláštní, že když to bylo tak dlouhodobé, to nezanechalo nic, co by byli schopni detekovat. Pro psychology lež nebo pravda není kategorie, lhaní není logický konstrukt, ale je to o tom, že když děti i dospělí ukládají v epizodické části paměti, tak to nejsou vzpomínky nestranného pozorovatele, ale vyhodnocuje to ten člověk, který tomu dává emoční zabarvení a to, co se děje, tak odráží to, co se děje v rodině, může to vést k tak zvané distorzi reality, tedy že to vnímají správně, ale můžou tomu přidávat jiný význam. V daném případě je zvláštní, že po tolika letech je ta výpověď tak opakovaného dlouhodobého pohlavního zneužití stále stejná, vše si pamatuje, nepřibývají nové detaily. Nevidí motiv, že by poškozená byla navedená, že by jí někdo řekl, co má říci. Děti ale někdy mohou cítit nebo si myslet, že je to od nich očekáváno. V daném případě tedy nemá vysokou míru pravděpodobnosti, že popisuje prožitek. Sebeпоškozování bylo dříve velmi závažným psychopatologickým příznakem. Dříve děti s takovým příznakem končily na psychiatrii, medikovaly se, probíhala intenzivní psychoterapie, nyní se řežou dvě třetiny dětí, které k němu chodí, jsou motivovány nudou, nebo snahou na sebe upozornit. Není to z důvodu utlumení bolesti. Pokud se děti skutečně řežou, tak to vypadá jinak a nemohou s tím přestat. Pokud tím tlumí psychickou bolest, tak to právě řezání je o tom, že mám duševní bolest, se kterou se jako dospívající nebo dítě nevím rady, a když se říznu tak mě bolí říznutí a necítím duševní bolest. Takové děti nejsou schopny přestat, skrývají ta místa, nebo se řežou tak, že vykrvácí a jedná se o život ohrožující stav. V daném případě se jedná o velmi povrchní říznutí, kdyby bylo intenzivní, má zato, že by to matka řešila. Nemůže vyloučit, že dva a půl roku po ukončení údajného pohlavního zneužití dochází k sebeпоškozování, nepřestalo by to ale tak snadno, buď by si toho všimla škola, nebo by skončila v péči psychologů a dnes by výpověď vypadala úplně jinak, bylo by tam více detailů, byl by tam jiný emoční stav, případně by odmítla vypovídat. Celkový kontext nenapovídá, že by měl měnit závěry posudku. Nemůže vyloučit, že výpověď byla ovlivněna tím, že zrušením společného soužití ztratila kontakt s osobou, kterou popisuje jako osobu nejbližší. Je zcela běžné, že

v určité fázi dospívání se dospívající dívky trochu zamilují a pak se to zvrhne až na nenávist, třeba s prvními měsíčky. V tu dobu najednou otce nesnesou, aby se jich dotkl, jsou v tom pubertální výlevy. V nově strukturovaných rodinách pak mohou být výchovné konflikty a střety.

7. xxx byla v přípravném řízení vyslechnuta podle § 100 odstavec 2 trestního řádu jako svědkyně. Uvedla, zejména že v době vánočních svátků 2019 byly společně s rodinou obžalovaného na chatě v Rýmařově, spala v pokoji na matraci s xxx. Jeden večer se stalo, že ji probudilo, že ji někdo hladil přes pyžamo na hrudníku a mezi nohama na přirození. Zjistila, že se jedná o obžalovaného, ten jí řekl, ať to nikomu neříká. Lekla se a z pokoje odešla, pak se již nic podobného nestalo. xxx se jí posléze svěřila, že se jí stalo něco podobného. Tuto výpověď soud přečetl u hlavního líčení.
8. Podle § 211 odstavec 1 trestního řádu se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně přečetl také výpovědi xxx, xxx a xxx. Z výpovědi xxx bylo zjištěno, že o vánočních svátcích při pobytu na chatě nezaznamenal žádné problémy, pouze hádky mezi xxx a obžalovaným. Co se týče xxx, o tom se dozvěděl až potom. Má za to, že vztah xxx k obviněnému byl dobrý. Svědek xxx, bratr xxx vypověděl, že o údajném obtěžování se dozvěděl až od své sestry, dříve si ničeho zvláštního nevšiml, dle jeho názoru měli dobrý vztah, obžalovaný s ní chodil na výlety, staral se o ni. Byl na ni ale přísný, z jejího mobilu zjistil, že si s někým dopisuje, pořád ji hlídal. xxx vypověděla, že je tetou xxx, soužití xxx a obžalovaného bylo zpočátku dobré, pak se začaly objevovat rozepře. Pozorovala, že obžalovaný je na xxx přísnější, kontroloval jí telefon, vadilo mu, jak se obléká, s kým chodí ven. Měla za to, že ji chce vychovávat, jeho chování se ale časem měnilo, byl chladný, zlý. Nikdy však neviděla žádné nevhodné chování obžalovaného, že by ji například osahával.
9. Ze závěru znaleckého posudku znalců MUDr. Kateřiny Černekové a PhDr. Petra Štěpaníka bylo zjištěno, že intelekt poškozené se pohybuje v pásmu průměru, osobnost je pubertální, bez závažnějších odchylek od vývoje. Společenské normy respektuje, školní problém s respektováním autorit je v pubertálním období běžný. Poškozená skutek nevnímá jako psychotraumatizující, hovoří o něm jako o minulosti, která se stala. Poškozená citlivě vnímá konfliktní nastavení mezi matkou a partnerem. Poškozená je schopna vnímat, následně si vybavit a reprodukovat okolnosti týkající se inkriminované události, tyto schopnosti jsou neporušené. Výpověď poškozené není možné na základě provedené kriteriální a obsahové analýzy svědecké výpovědi považovat za popis skutečně prožitého. Za důvody možné konfabulace či zkreslení svědecké výpovědi lze považovat negativní vztah k partnerovi matky a celkovou atmosféru v rodině. Nebyly však zjištěny sklony ke lhaní, u pubertálních dívek může dojít ke zkreslení, výpovědi na základě prožitků z minulosti, kterým může být později přisouzen jiný význam, nebo popřípadě mohou být zveličeny. Nebylo zjištěno, že by poškozená byla přímo navedena jinou osobou. Psychiatrickým vyšetřením nebyla zjištěna přítomnost žádné duševní poruchy či onemocnění. Nelze konstatovat ani trvalé následky ve vývoji. Nelze konstatovat trvalé následky v duševní oblasti. Psychiatrickým vyšetřením nebylo zjištěno, že by poškozená trpěla duševní poruchou či onemocněním. Posuzovaná je schopna chápat smysl trestního řízení ve zjednodušené podobě s ohledem na její věk.
10. Ze znaleckého posudku MUDr. Šárky Grussmannové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a v minulosti netrpěl duševní poruchou ani chorobou ve smyslu psychotického onemocnění, mentální retardace, či afektivní poruchy. Nebyla zjištěna chorobná závislost na návykových látkách. Odborným vyšetřením nebyla prokázána sexuální deviace, jako trvalá odchylka sexuální preference obviněného. Obviněný v předmětné době netrpěl duševní chorobou ani poruchou, nebyla zjištěna chorobná závislost na návykových látkách. Nebyla prokázána sexuální deviace v objektu ani aktivitě, nejedná se o pedofilii, tedy přednostní erotické zaměření na nezralé

objekty. Nebyla zjištěna chorobná závislost na alkoholu ani na jiných návykových látkách. Nebyla zjištěna duševní porucha ani sexuální deviace, která by snížila schopnost obžalovaného rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly plně zachovalé. Obviněný je schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly v předmětné době plně zachovalé. Nebyla zjištěna duševní porucha ani sexuální deviace, která by snížila schopnost obviněného rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly plně zachovalé. Obžalovaný není z psychiatricko-sexuologického hlediska na svobodě pro společnost nebezpečný, znalkyně nenavrhuje žádná ochranná opatření. S ohledem na svůj duševní stav je schopen účasti trestního řízení a je schopen chápat smysl trestního řízení eventuálního trestu. Laboratorní PTG vyšetření svědčí pro většinovou heterosexuální preferenci dospělých žen. Nesvědčí pro přednostní erotické zaměření na nezralé objekty.

11. Do spisu pak byly založeny fotografie poškozené xxx zejména jejich zranění způsobených sebepoškozováním a také komunikace přes aplikaci Messenger a mezi xxx a xxx k jednání z prosince 2019.
12. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, ve vzájemných souvislostech a v souhrnu dospěl k závěru, že jsou zde důvodné pochybnosti, zda se stal skutek, který je popsán v obžalobě Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 10. 12.2020, sp. zn. 1 ZT 15/2020. Obžalovaný xxx popřel, že by se takového jednání vůči xxx dopustil. Popsal jejich vzájemný vztah, popsal vztah s její matkou. V obou případech byly vztahy poměrně harmonické z počátku, postupně se zhoršovaly, navzájem se odcizovali, až došlo k tomu, že se s xxx chtěli rozejít. Než k tomu došlo, oznámila poškozená matce, že na Vánoce 2019 měl obžalovaný obtěžovat xxx a následně jí přiznala, že se měl dopouštět také obtěžování poškozené. Poškozená uvedla, že obžalovaný se měl trestného jednání vůči ní dopouštět nejméně od září 2016, v té době chodila do třetí nebo spíše čtvrté třídy, docházet k tomu mělo do konce roku 2017. Obžalovaný chodil za ní do postele, v noci, když šel kouřit, k ní přilehl, sahal jí přes pyžamo na prsa nebo mezi nohy, několika případech i pod pyžamo. Když na to zareagovala vrtěním a kroucením, tak toho nechal. Když šel kouřit, nebyl nahý, měl kolem těla ručník, spát jinak chodil nahý. V jednom případě došlo k tomu, že byla dopoledne doma, nebylo jí dobře, matka byla v práci a obžalovaný s ní zůstal doma. Dívali se spolu na film, obžalovaný se obnažil, vyzval ji, ať mu sáhne na penis, což odmítla a odešla. V době, kdy to probíhalo, se nikomu nesvěřila, postupně se však měnil její vztah k obžalovanému. Matka xxx popsala, jak došlo k tomu, že se jí dcera svěřila, jak na to reagovala. K samotnému jednání obžalovaného vůči dceři neuvedla nic, nebyla toho nikdy svědkem, ničeho si sama nevšimla. Výpověď poškozené je jediný usvědčující důkaz. Při jejím hodnocení pak soud přihlížel k výpovědi a ke znaleckému posudku znalců PhDr. Petra Štěpaníka a MUDr. Kateřiny Černekové. Ti u poškozené jednak nezjistili žádné trauma po prožitých událostech, ač znalec PhDr. Štěpaník takové jednání vůči poškozené označil jako středně intenzivní, zanechávající stopy v osobnosti poškozené osoby. xxx dle znalce popisuje prožívané události stále stejně, bez nových detailů vybavovaných z epizodické části paměti, její popis vlastního psychického stavu je chudý, bez detailů, není zde přesnější popis interakce mezi jednotlivými účastníky, objevují se zde nelogičnosti. Znalec byl přítomen u výpovědi poškozené u hlavního líčení, byla to její třetí výpověď, kterou měl k dispozici, a nedošlo k tomu, že by poškozená uváděla nové psychické obsahy, jež by se jí z paměti vybavovaly. Ukládáním do paměti a konsolidací paměťových stop dochází ke vzniku drobných nepřesností, oběti uvádějí další zážitky, v daném případě toho muselo být hodně, jednalo se o dlouhé období. Po vyhodnocení všech výpovědí poškozené dospěl znalec k závěru, že v případě popisovaných událostí se nejedná o obsahy vybavované z epizodické části paměti (část paměti, kde se ukládá skutečně prožité). U poškozené xxx nebyla zjištěna újma v duševní oblasti (ani trvalé následky), nebyla zjištěna újma ve vývoji, jedná se o zdravou dívku. Popisované události nejsou vybavovány z epizodické části paměti

(skutečně prožité), nebyl zjištěn chaos ve vnímání celé situace v rámci prožívání Syndromu dětského přizpůsobení se pohlavnímu zneužití (čímž dle znalce procházejí všechny oběti). Pokud došlo k sebepoškozování, pak nebyla zjištěna souvislost s prožitými událostmi, s případnou jimi vyvolanou psychickou bolestí.

13. Soud má za to, že na základě shora uvedeného, nelze dospět k závěru, že to, co je obžalovanému kladeno za vinu, se stalo. Soud má pochybnosti, zejména v tom, zda poškozená opravdu popisuje prožité, zda se obžalovaný vytýkaného jednání opravdu dopouštěl. Znalec PhDr. Petr Štěpaník dospěl k závěru, že poškozená nepopisuje prožité události – nejsou vybavovány z epizodické části paměti, své závěry u hlavního líčení zdůvodnil a soud má za to, že významně zpochybnil věrohodnost výpovědi poškozené. Obvinění obžalovaného je založeno zejména na její výpovědi, další osoby nebyly případnému jednání obžalovaného přítomny, byly informovány až dodatečně, s odstupem více než dvou let, v době, když dle výpovědi poškozené již k popisovanému jednání nedocházelo (nemohly si to tedy případně vlastním pozorováním ověřit). Proto soud musí velmi pečlivě hodnotit jediný usvědčující důkaz – výpověď poškozené. Soud je vázán zásadou, že v případě pochybností je třeba rozhodnout ve prospěch pachatele (in dubio pro reo). Soud prováděným dokazováním měl snahu pochybnosti o věrohodnosti a pravdivosti výpovědi poškozené, zejména výsledkem znalce PhDr. Petra Štěpaníka, avšak ty ani po jeho slyšení u hlavního líčení nebyly odstraněny. Soudu není znám další důkaz, který by mohl výše uvedené pochybnosti odstranit. To vede soud k závěru, že jsou zde dány důvodné pochybnosti, zda se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Proto obžalovaného zprostil obžaloby Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 10. 12. 2020, sp. zn. 1 ZT 15/2020, podle § 226 písm. a) trestního řádu pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se tento skutek stal.
14. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená xxx s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč a její matka s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč. Vzhledem k tomu, že soud obžalovaného zprostil obžaloby, nezbylo než poškozené s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 20. května 2021

Mgr. Ivana Šostáková v. r.
předsedkyně senátu